

PŘEDMLUVA

DOC. PHDR. MICHAL PULLMANN, PH.D.
DĚKAN FILOZOFICKÉ FAKULTY UK

Archivní studium a pomocné vědy historické patří na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy k nejlépe etablovaným oborům, spojujícím vědeckou erudici s praktickým vzděláváním studentů. Právě vazba mezi hlubokou vědeckou průpravou a důrazem na praktické uplatnění absolventů, na službu společnosti, patří k tomu nejcennějšímu, co dnes obor archivnictví na FF UK nabízí.

Zároveň si nejsem jist, zda se mohu považovat za zcela nestranného pozorovatele; osobní vazbu k oboru mám minimálně trojí. Předně, význam archivních kompetencí jsem si uvědomoval během svého vlastního bádání – ať v devadesátých letech minulého století k revoluci 1848 anebo později k pádu komunismu v Československu. Bez vydatné pomoci archivně zdatných kolegyn a kolegů bych dosáhl jen zlomku toho, na čem jsem stavěl svou argumentaci. Za druhé, jako historik sociálních dějin jsem vždy vysoce cenil dějiny správy, na nichž obor sociálních dějin ve své době stavěl. Dodnes se rád vracím ke klasickým textům z pera historiků jako Otto Hintze nebo Reinharta Kosellecka, kteří se zabývali dějinami pruského úřednictva a ve svých dílech položili základy sociálních dějin Německa. A konečně, za třetí, jsem na archivních studiích viděl schopnost propojovat různé oblasti historického bádání a působit jako spojnice politických, hospodářských, sociálních a kulturních dějin.

Tuto schopnost ostatně dokumentují i příspěvky z konference, pořádané při příležitosti stého výročí založení Státní archivní školy. Poděkování tak patří nejen kolegyním a kolegům z Katedry pomocných věd historických a archivního studia FF UK a Národního archivu, tedy pořadatelů konference, ale i širšímu okruhu archivní obce. Archivní studia dnes nejsou pouze úřední přípravkou, nenabízejí pouze pramennou pomoc, ale důležitou – někdy skutečně fascinující – expertizu. A tu bychom měli rozvíjet.